

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.115
din 28 iunie 1999 (republicată) privind responsabilitatea
ministerială, publicată în Monitorul Oficial nr.200
din 23 martie 2007**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.115 din 28 iunie 1999 (republicată) privind responsabilitatea ministerială, publicată în Monitorul Oficial nr.200 din 23 martie 2007, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B529 din 05.10.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, în sensul eliminării dreptului Președintelui României de a cere urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor, al stabilirii competenței exclusive a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de a efectua urmărirea penală în această situație, precum și al instituirii regulii privind suspendarea obligatorie din funcție, de către Președintele României, a membrului Guvernului pentru care s-a cerut urmărirea penală.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, ca și legea supusă modificării, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Soluția legislativă rezultată din propunerile de modificare a **art.12, 16 și 18**, privind eliminarea Președintelui României dintre subiectele care au dreptul de a cere urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor, este în contradicție cu dispozițiile exprese ale art.109 alin.(2) din Constituție, republicată. Precizăm că, potrivit normei din Legea fundamentală, urmărirea penală a membrilor Guvernului în această situație nu poate fi cerută decât de Camera Deputaților, de Senat și de **Președintele României**.

Așa cum s-a subliniat în doctrină, explicația acordării, de către Constituție, a acestui drept exclusiv celor trei autorități constă în faptul că săvârșirea de către membrii Guvernului a unor infracțiuni în exercițiul funcției lor reprezintă atât o încălcare a mandatului de încredere acordat de Parlament - fapt care justifică dreptul Camerei Deputaților și al Senatului de a cere urmărirea penală - cât și a actului de numire a Guvernului de către Președintele României - fapt care justifică dreptul acestuia din urmă de a cere urmărirea penală.

Prin urmare, orice dispoziție legală care ar avea ca obiect instituirea dreptului de a cere urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru fapte săvârșite în exercițiul funcției lor numai pentru anumite subiecte de drept public, cu excluderea vreuneia dintre autoritățile expres prevăzute de art.109 alin.(2) din Constituție, republicată, este neconstituțională. Așadar, propunerile de modificare a art.12, 16 și 18, care nu prevăd dreptul Președintelui României de a cere urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru fapte săvârșite în exercițiul funcției lor, nu pot fi acceptate.

Precizăm, totodată, că din textul propus pentru **art.18** nu rezultă nici cărui anume **ministru** îi este trimis dosarul cauzei pentru a proceda conform legii.

3. În ceea ce privește modificarea propusă pentru **art.19**, precizăm că eliminarea prevederii referitoare la efectuarea de către Direcția Națională Anticorupție a urmăririi penale a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor nu este corelată cu dispozițiile art.13 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, aprobată cu modificări prin Legea nr.503/2002, cu modificările și completările ulterioare. Precizăm că această normă stabilește competența exclusivă a Direcției Naționale Anticorupție de a efectua urmărirea penală în cazul **infracțiunilor de corupție** săvârșite de către

membrii Guvernului, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de gravitatea perturbării aduse unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul acestor infracțiuni.

4. Referitor la **pct.5 al articolului unic**, precizăm că norma propusă pentru **art.20** instituie, de asemenea, o soluție legislativă în dezacord cu art.109 alin.(2) din Constituție, republicată. Astfel, în raport cu norma expresă din Legea fundamentală, potrivit căreia Președintele României **poate dispune** suspendarea din funcție a membrilor Guvernului pentru care s-a cerut urmărirea penală, prevederea **obligației** Președintelui României de a dispune suspendarea din funcție a membrilor Guvernului aflați în această situație este neconstituțională. Prin urmare, nici modificarea propusă pentru **art.20** nu poate fi acceptată.

5. Menționăm totodată că proiectul nu este redactat cu respectarea exigențelor normelor de tehnică legislativă aplicabile în cazul unui act normativ de modificare. Astfel, titlul proiectului nu ar fi trebuit să facă referire la republicarea actului normativ supus modificării și nici la Monitorul Oficial al României în care acesta a fost republicat, aceste informații trebuind să fie prevăzute în cuprinsul părții dispozitive a articolului unic.

În plus, la **pct.2 al articolului unic**, operațiunea de modificare a **art.16** este exprimată într-un mod impropriu, făcându-se referire la „eliminarea” alin. (1), (2), (4) - (8), precum și la faptul că alin.(3) devine alineat unic. Precizăm că în cazul unei asemenea modificări intervenția legislativă ar fi trebuit să fie prevăzută sub forma unui punct al articolului unic, a cărui parte introductivă să cuprindă dispoziția de modificare a art.16, în continuare redându-se textul propus pentru acest articol.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1486/29.10.2007